

at vi have alle Glæde af, at vi rejste denne Sag den Gang.

Saa siger det ærede Medlem videre, at jeg den Gang sagde, at Indtægter, som fremkomme gennem en Kontrolstation, var jeg imod. Det er jeg den Dag i Dag. Jeg er saa stærk en Modstander af disse indirekte Skatter, der lægges paa Befolkningens Fødevarer, som nogen kan være, men man maa jo alligevel tage praktiske Hensyn. og Forholdene have forandret sig meget siden 1898. Den Gang var Københavns Kommune stillet saaledes, at vi havde Balance i Regnskabet, der var Aaringer, hvor vi havde et godt Overskud, og vi kunde føre Kommunens Husholdning paa forsvarlig Maade. Nu er Forholdet desværre det, at vi staa med et stort Underskud paa Regnskabet, saa det er ikke muligt at skaffe Balance til Veje. Naar vi ere saaledes stillede, kan ingen forlange, at vi skulle give Afkald paa Indtægter, som vi ere i Besiddelse af. Lad os tænke os Forholdet overført paa en privat Mand, som staa saaledes, at han ikke kan faa sine Indtægter til at slaa til, saaledes at han ikke kan skaffe det nødvendige til Underhold for sig og sin Familie, men maa gøre Gæld Aar for Aar. Hvis man nu kommer til ham og siger: Du skal give Afkald paa den og den Indtægt, saa vil han sige: Nej, det kan jeg ikke gøre under de foreliggende Forhold. Naar nu Københavns Kommune staa saaledes, som den staa, saa bærer jo imidlertid det ærede Medlem for Horsens Landkreds sin Del af Skylden. Vi have Gang efter Gang henvendt os til Lovgivningsmagten for at faa en saadan Skatte- lov, at vi kunde skaffe Balance paa Kommunens Regnskab, men det er det ærede Medlem for Horsens Landkreds og hans Partifæller, som have modsat sig dette, og jeg vil derfor sige: Skaf os en Skatte- lov, saaledes at vi kunne give Afkald paa den Slags Indtægter, saa skulle vi med største Fornøjelse føje det ærede Medlem, saa skal der heller ikke være noget i Vejen for, at jeg kan gaa med til et Forslag, der gaar i lignende Retning som det, de Herrer have stillet, men det skal være et muligt Forslag, der kan udføres i det praktiske Liv, og ikke et saa tankeløst og umuligt Forslag som det, det ærede Medlem for Horsens Landkreds er Med- forslagsstiller til.

Lars Jensen (Sorø Amts 5te Valgkreds): Gang paa Gang har det lydt fra det ærede Medlem for Københavns Amts

2den Valgkreds (K. M. Klausen), at naar vi først slap over det sanitære, skulde vi nok komme over Pengespørgsmaalet. Jeg har hørt det ogsaa andre Steder end i denne Sal, og i Tillid til, at det var rigtigt, varede det længe, inden jeg tog endelig Stilling i Udvalget. Det er nemlig ikke saadan med mig, at jeg er saa stejl overfor det Forlangende, der rettes fra ham om en Erstatning for de Udgifter, Byerne have haft, eller rettere sagt for Afsavnet af de Indtægter, som de fremtidig ville miste, hvis Lovforslaget vedtages med vore Ændringer. Det sanitære slippe vi jo nu over. Alligevel har det vist sig ogsaa i denne Sag, at det, det stadig drejer sig om, er Penge, Penge og atter Penge. Det ærede Medlem mener, at fordi han ikke har en Skatte- lov, saaledes som han kunde ønske den, maa det berettigede ham til at lægge Fingrene, hvor han nu kan faa Anledning dertil og passe paa Penge, som han egentlig erkender komme ind paa en Maade, der ikke stemmer overens med hans Overbevisning om, hvad der er ret og rigtigt. Han henviser i saa Henseende til, at saadan vilde man ogsaa gøre privat. Ja, hvis man vilde forsøge det privat, saa vilde man sikkert faa over Fingrene, thi man har nu en Gang ikke Lov til at skaffe sig Indtægter paa en saadan Maade, at der derom kan siges, at det er at tage for haardt i andres Lommer.

Det ærede Medlem kommer stadig tilbage til dette, at vort Forslag med Hensyn til de Svin, som føres ind og ere slagtede ude paa Landet, er saa umuligt; og det kan godt være, at han har nogen Ret deri, forudsat at dette ærede Medlem var den, som endelig til syvende og sidst skulde fastsætte Afgiften for disse Svin. Men det er jo slet ikke Tilfældet, at det er ham; det er jo Justitsministeren, der skal gøre det, og han er sikkert i det Stykke meget klogere og meget mere praktisk end det ærede Medlem.

Dette Forslag er i øvrigt slet ikke stillet med den Hensigt at være et Slag i Bordet; nej, det kom kun frem i sidste Øjeblik, for at vi kunne høre, hvilken Stilling de ærede Rigsdagsmænd og navnlig det ærede Medlem vilde indtage overfor dette Spørgsmaal. Havde han blot sagt saa meget som: Ja, vi indrømme, at de Kontrolafgifter, vi tage for disse Svin, ere for høje, vi indkassere der en Fordel, som slet ikke staa i noget rimeligt Forhold til det Arbejde, vi have gjort, saa vilde vi lige straks have sagt saadan noget